

Parti inden Sagens endelige Afgørelse i Ministermøde“. Der tillægges altsaa herved de tre Ministre, som vil blive udnævnt, en Ret til at begære Anstand, naar en Sag er paa det aldeles forberedende Stadium i Ministermødet. Naar en Sag kommer for i Ministermødet første Gang, er den jo under sin første Forberedelse videre mod Statsraad og, hvis det er en Lovgivningsforanstaltning, mod Forelæggelse for Rigsdagen. Paa dette forberedende Stadium kan altsaa en af de tre Ministre begære sig tilstaaet en Udsættelse, for at han kan faa sit Parti sammenkaldt og drøfte Sagen med dette. Paa denne Maade kan der i visse Tilfælde forud tilvejebringes Klarhed om Partiernes Stilling, saaledes at Strid eventuelt kan undgaas.

Det hedder videre: „Udnævnelser til de højeste Embedsposter behandles i Ministermøder, men kan ikke drøftes i Rigsdagens Partier“. Dette er ogsaa overensstemmende med den Sædvane, som sikkert har fundet Sted og ogsaa fremdeles maa finde Sted i alle Ministerier, idet det er ganske utænkeligt, at en Fagminister skulde udnævne en Mand til en af de højeste Embedsposter, f. Eks. Indenrigsministeren en Amtmand, Kirkeministeren en Biskop eller Forsvarsministeren en General, uden forud at have drøftet Udnævnelsen med sine Kolleger i et Ministermøde. Der tilføjes saa, at disse Udnævnelser, som er af rent administrativ Art, og som forberedes i Ministermøder for at gaa videre til Hans Majestæt Kongen til allerhøjeste Afgørelse, ikke kan drøftes i Rigsdagens Partier. Det er jo ogsaa klart, at hvis Rigsdagens Partier skulde drøfte, hvem der skal udnævnes til Amtmand, Biskop, General eller lignende, var det i Virkeligheden en Korruption. Noget saadant kan naturligvis aldrig finde Sted.

„I øvrigt“ — hedder det videre — „er det Hensigten, at Ministeriet — bortset fra saadanne Lovgivningsforanstaltninger, som Krigsforholdene, Hensynet til Statshusholdningens Førelse og andre tvingende Omstændigheder nødvendiggør — kun vil forelægge Lovforslag, angaaende hvilke der ikke kan antages at opstaa principiel Uenighed.“ Dette er overensstemmende med de Bestræbelser, som det nuværende Ministerium har lagt for Dagen, saa længe Krigsperioden har varet. Vi har løst forskellige store Spørgsmaal, som Grundlovssagen og Retsplejeloven, i fuld Overensstemmelse med alle Rigsdagens Partier, og vi har, hvor Omstændighederne tillod det, undgaaet at forelægge Rigsdagen saadanne Sager til Afgørelse, som kunde rejse Strid mellem Partierne.

Endelig hedder det: „Den nuværende Rigsdag vedbliver, til den nye Grundlov træder i Kraft den 5. Juni 1917“. Dette er en klar Afgørelse; den betyder altsaa, at i den tilstundende Rigsdagssamling, der begynder paa Mandag, vil Spørgsmaalet